

1884-03-21

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ³/₄ - ± Á . 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10082>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΑΠΙΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΕΚΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομή έτησίς προπληρωτέα.
 Έν Κύπρῳ.....Σ.Λ. 8.
 Έν τῷ Ἑσωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συνακτῇ
 Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOORMOUZIOS.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
 καὶ κροκοδείλους ποιῶντες (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινε καὶ ἀπεφάσισε τὸν σχηματισμὸν Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων. Καίτοι δὲ ἐγνώσθη εἰσέτι ἡ ἰδέα τῆς Κυβερνήσεως ἐκ πῶτων μελῶν θὰ συγκληταὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀλλὰ θὰ φροντῇ βεβαίως ὅτι πρέπει νὰ σχηματισθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ. ἦτοι ἐκ τριῶν ἴσως μελῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἑνὸς μὴ τοιούτου— ἂν δὲν ἀποφασίστῃ ν' ἀναμείξῃ καὶ Ἀγγλοντίναν— καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν βεβαίως ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων ἀγγλῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ ζήτημα μέγα θὰ ἐγερθῇ ἂν ὁ πρόεδρος τοιαύτης Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ ᾖ Ἀγγλος, καὶ κατὰ πόσον εἶναι τοῦτο δίκαιον, καὶ ἂν θὰ γίνῃ παραδεκτόν.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι, ἐὰν μία τῶν φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως ᾖ καὶ τὸ νὰ μὴ δυσασεστήσῃ λαὸν διαφόρου γλώσσης καὶ θρησκείας, ὡς πιστεύομεν, τὸ δικαιότερον ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πρέπει νὰ κάμῃ εἶναι νὰ διατάξῃ τὸν σχηματισμὸν δύο Ἐπιτροπῶν. Ἑλληνικῆς καὶ Ὀθωμανικῆς, ἐκάστη δὲ νὰ ἐλθῇ τὸν Πρόεδρόν της, καὶ ἐκάστη ἀνεξαρτήτως τῆς ἑτέρας νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τε τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ ἐν ἀντιπροσωπεύει ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ καθήκοντα, παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν δὲ τούτων νὰ ζητῇ καὶ νὰ λαμβανῇ πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν εἴτε

ἀμέσως εἴτε δι' ὑπαλλήλου ὃν ἐκείνη θέλει ὀρίσῃ καὶ τὸν ὅποιον ἂς ὀνομάζῃ ἐκείνη ὅχι μόνον ἑφορον, ἢ πρόεδρον, ἀλλὰ καὶ ὑπουργόν.

Οὐδεὶς νομιζομεν ὑπάρχει λόγος νὰ φροντῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων των δύνανται νὰ πράξωσι τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰς θελήσεις καὶ ἀπεφάσεις της· διότι τίς ὁ σκοπὸς τοῦ σχηματισμοῦ τοιαύτης Ἐπιτροπῆς; βεβαίως ἡ καλὴ ἐπιτήρησις ἐξελεγξίς, ἐπιθεώρησις, λεπτομερὲς ἐρευνα παντὸς ἀφορῶντος τὰ Σχολεία, διδασκάλους, διδασκτικά βιβλία, μισθοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ πάντα ταῦτα θὰ ἐκτελῶνται μετὰ πλειότερου ζήλου καὶ ἀμύλλης ὅταν ἐκάστη Ἐπιτροπὴ εὐθύνῃται ἀπέναντι τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοθηνῶν της τὴν διάδοσιν δὲ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης— ἢν βεβαίως καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεί— αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται θὰ ἐπιδιώξωσι πᾶσαις δυνάμεσι, διότι ἐκτὸς τῆς φυσικῆς κλίσεως ἣν πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν οἱ Ἕλληνες μάλιστα ἔχουσιν, ἔχουν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης δύνανται νὰ καταλάβωσι θέσεις καὶ νὰ ὠφελῶνται οὕτω ἐκ τῶν ιδρώτων τοῦ Κυπρίου Κύπριοι καὶ οἱ ξένοι.

Ἡμεῖς τὸν σχηματισμὸν ἀνεξαρτήτου Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων ἐπιδιώκομεν χάριν ἀνωτέρων σκο-

πῶν καὶ εὐρυτέρων ἐνεργειῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἢς τὸ πρῶτον μέλημα καὶ κυριωτέρα φροντίς ἔσεται βεβαίως ἡ πολλαπλασίασις τῶν Σχολείων— φροντίδα ἣν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχει— ὡς καὶ ἡ καλὴ ὁργάνωσις τούτων δι' ὅλων τῶν ἀπαιτούμενων μέσων, καὶ διὰ διδασκάλων ἱκανῶν καὶ ἀξίων θέλει ἀπαντήσῃ ἀμέσως πρῶτον κώλυμα τὰ ἀνεπαρκῆ μέσα, διότι ἡ ὀρισθεῖσα συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀδυνατεῖ κατὰ πολὺ νὰ καλύψῃ ἔστω καὶ κατὰ τὸ ἐν ὁγδοὺν τὰς ἀναγκαιὰς ἐκάστου σχολείου δαπάνας· θὰ στρέψῃ λοιπὸν πᾶσαν φροντίδα της κατὰ πρῶτον περὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοιούτων, τῆς τοιαύτης δ' ἐρεῦνης ἄμεσον καὶ ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα ἔσεται ἡ διακανόνισις καὶ ρυθμισις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, συνδέεται στενότερα μετὰ τοῦ Σχολικοῦ, ὡς ἐκ μόνης τῆς λύσεως ἐκείνου ἐξαρτωμένης κατὰ μέγα μέρος (ἂν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν) καὶ τῆς ἐξεύρεσεως πόρων διαρκῶν τῶν ἀνά τὴν νῆσον Σχολείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ δ' αὕτη καὶ μόνη ἔσεται ἴσως ἱκανὴ καὶ διὰ τὰ δύο ταῦτα ἐθνικὰ ὑπουργήματα ἐφ' ἃ πρῶτιστα καὶ μάλιστα ἔχει ἐστραμμένον τὸ βλέμμα τῆς νήσου Ἑλληνικὸς πληθυσμός.

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν συνέβησαν τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἐξογκωθέντα καὶ κομμάτι συνετάραξαν ὅχι ὀλίγον τοὺς Ἕλληνας. Συνεζήτητο τὸ περὶ δεκάτης· ἡ δὲ Α. Πανιερότης ὠμίλησε περὶ ἀντικαταστάσεως ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ὑπεστήριξε σύστημα τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τέλους εἶπεν, εἰσῆξε καὶ ἡ Γαλλία, καὶ ἡ Τουρκία εἰς τι μέρος τῆς Συρίας καὶ ἡ Ἑλλάς. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμυστὴς συνεχάρη τὴν Α. Π. ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ καὶ πειστικῇ ταύτῃ ἀγορεύσει τῆς, ὁ δὲ κ. Ἀρχιλογιστὴς ἄμ. ἀκούσας Ἑλλάδα εἶπεν ὅτι τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ τὴν λαμβάνωμεν ὡς παραδειγμα, διότι ἡ Κυβέρνησις τῆς εἶναι καταχρεωμένη, καμμίαν πρόδον δὲ ἐδεῖξε. ἕκαστος δὲ ὑπήκοος, ἀναλογεῖ νὰ πληρώσῃ 20 λίρας διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ χρέους, εἰ δὲ Κύπριοι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἶναι πλουσιώτεροι. Εἰς ταῦτα ὁ κ. Μαληκίδης ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Π. του εἰπὼν Ἑλλάδα ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ ἐκεῖ ἐξηρμόσθη νέον περὶ δεκάτης σύστημα· πρὶν ὅμως τελειώσῃ τὸν ἀνακαλῇ ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμυστὴς εἰς τὴν τάξιν, μεθ' ὃν ἀναστὰς ὁ κ. Περιττιάνης ὑπεστήριξε τὸν λόγον τοῦ κ. Μαληκίδου ἐπειπὼν «μὴ θίγετε τοιαύτας χορδὰς», μεθ' ὃν πάντες οἱ Ἕλληνες Βουλευταὶ ἠγέρθησαν νὰ ὁμιλήσωσιν ἄλλ' ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμυστὴς προλαβὼν εἶπεν ὅτι, Οὐδεμία ὑπάρχει πρόθεσις ἐντὸς μάλιστα Νομοθετικοῦ νὰ προσβάλλωνται ἄλλα κράτη, εἶναι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ ὁ κ. Ἀρχιλογιστὴς εἰπὼν ὅτι εἶπεν, οὐδεμίαν τοιαύτην πρόθεσιν εἶχεν.

Ἦν τούτοις ὅμως· κυνηγεῖται περίστασις καθ' ἣν ν' ἀποδείξωσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀντιπάθειάν των. Τὸ ὄνομα Ἑλλάς ταρατσει τὰ νευρικά πολλῶν· τοῦτο ὅμως εἰς ἡμᾶς προξενεῖ χαρὰν, διότι εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ὅσον πολὺ θυμῶνεται τις ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ του, τόσον μέγαν τὸν αἰσθάνεται.

Εἶναι βέβαια χρεωμένη ἡ Ἑλλάς διότι δὲν θέλει νὰ γδέρνῃ τὸν λαόν της. Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἑλλάς διότι μόλις τώρα εἶδε φῶς, μόλις τώρα ἤρχισε τὸ αἶμα νὰ κυκλοφορῇ, μόλις τώρα ἤρχισε νὰ ἰσορροπῇ τὸ πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ βαρέως ζυγοῦ ἀνδρείως τινὰ χθὲν σῶμά της.

Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἑλλάς διότι εἶναι μικρὰ, καὶ τὴν περιφρονεῖτε ὡς περιφρονεῖ ἀρνίον τὸν λέοντα. ὅταν τὸν βλέπῃ καλὰ ἀλυσοδεμένον, καὶ προσπαθεῖτε παντοιοτρόπως νὰ βάλλητε φραγμοὺς ἐμπρὸς τῆς. Δὲν σὰς ἀρέσκει ἡ Ἑλλάς διότι τὰ συγγράμματά της διδάσκουν τὸν λαόν τί θὰ πῇ Ἑλευθερία. Δὲν σὰς ἀρέσκει διότι διδάσκουν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου δύναται πᾶς λαὸς ν' ἀποτινάξῃ ζυγὸν καταθλιπτικὸν καὶ δυσβάστακτον. Σὰς ἀρέσκει ὅμως ἡ δὲν σὰς ἀρέσκει, ἀδιάφορον τοῦτο· ἡμεῖς ξεύρομεν, καὶ ὑπερηφανοῦμεθα διὰ τοῦτο, ὅτι Ἐκεῖνη ἀρέσκει εἰς πολλὰ περισσοτέρους παρὰ εἰς ὅσους ἀρέσκετε σεῖς.

Ἀλλὰ τίς σὰς ἐδίδασκε τὸν πολιτισμὸν τοῦτον καὶ τὴν τάξιν νὰ ἀποκαλῆτε ἐντὸς Κοινοβουλίου χρεωμένην μίαν οἰανδήποτε Κυβέρνησιν; βεβαίως ἡ ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ἐκτάτῃ τοῦ Βασιλείου σας ὑπερηφανεία. Ἀλλὰ προσέξατε, καὶ τοῦτο σὰς τὸ λέγω ὡς φίλος, διότι ἐκ τῆς ἀλανθαστοῦ ἱστορίας τῶν ἔθνων διδασκόμεθα ὅτι ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦτου ἀκριβῶς ἄρχεται ἡ ἠθικὴ κατὰπτωσις τοῦ μεγαλείου κράτους τινός, ταύτην δ' ἀκολουθεῖ βαθμηδὸν ἡ ὑλικὴ παρακμὴ. Ὅταν δὲ παρακμᾷ ἓν ἔθνος, ἀναζωογονεῖται καὶ ἀκμᾷζει ἕτερον, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε φρικτῶς περιφρονεῖτο καὶ ἀγνωμῶνως ἴσως ὑβρίζετο.

Συνιστῶμεν εἰς ἓνα παντοπώλην νὰ ζυγίσῃ σωστά τὸ πρᾶγμα. νὰ ἐξετάσῃ δὲ καὶ τὸ ζύγι τοῦ μήπως εἶν' ἐκεῖνο ποῦ πταίει διότι εἶναι δύο ἕως τώρα ποῦ μὲ ζαλίζουν δι' αὐτό.

Συνιστῶμεν καὶ εἰς ἓνα καφετζῆν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ προσβάλλῃ τοὺς μουστερίδες του, νὰ ζητῇ νὰ τοὺς θγάλῃ τὸν σάκκον δι' ἀσήμαντα πράγματα, διότι ἀπὸ τέτοια μικρὰ μικρὰ γίνονται τὰ μεγάλα.

Χα χα χα! Δὲν σας τόλεγα ἐγὼ ὅτι ἡ Λεμησὸς θὰ κάμνῃ ἐξαγωγήν τῶν Μεγαδληνῶν πλέον; προχθὲς ἐφόρτωσε 30 γαδάρους καὶ ταῖς κατευώδωσε δὲν ξεύρω πῶς ἀπὸ κεῖ ποῦ θὰ περνοῦσι πιστεύω χορτάρι νὰ μὴ βλαστήσῃ διότι ἐξήραναν πολλὰς καρδιαῖς.

Φίλτατον Δημαρχεῖον.

Παρακαλοῦμεν προτοῦ νὰ δώσῃς

τὴν τελευταίαν πνοὴν νὰ διατάξῃς νὰ πελεκήσῃ κομμάτι ταῖς πλάκες τῶν δρόμων, διότι ἐτκληβώθησαν καὶ περπατοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ χωρὶς νὰ θέλουν μετανοῶντες μέσ' εἰς τὰ παζάρια καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς νομίζουν ὑποκριτὰς ἐκτὸς ἂν θέλῃς νὰ σε μακαρίζουν οἱ ἄνθρωποι γονατιστὰ γιὰ νὰ πιάνη ἡ μακάρισις.

Πολλὰ καὶ διάφορα παράπονα ἔχουν οἱ ἔμποροι τῆς πόλεώς μας κατὰ τοῦ Τελώνου· τὸ μεγαλεῖτερον ὅμως παράπονον των εἶναι ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγματειῶν δὲν γίνεται καθόλου δικαία καὶ ὡς ἐκ τούτου γίνονται προσκόμματα καὶ ἐμπόδια πολλά. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ πραγματείας ἀπὸ τὰς ὁποίας δύναται ὁ ἔμπορος νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα τὸν τελωνιακὸν φόρον δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλ' ὅταν εἶναι πραγματεία ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα ὡς π.χ. ἐπιπλὸν οἰκίας κ.λ. ἐπειδὴ ἡ σία ἴστα εἰς τοιαῦτα ἡ ἐκτίμησις γίνεται εἰς τὴν διπλασίαν ἀξίαν των, ἀναγκάζονται νὰ τε ἀφένουν εἰς τὸ Τελωνεῖον διὰ νὰ τὸ πωλῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ δικαίωμά τοῦ. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἔπαυσαν πολλοὶ ἀπὸ τὰ νὰ φέρουν τοιαῦτα εἶδη. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια ταῦτα παράπονα τῶν ἐμπόρων, καὶ μετὰς ἄλλας φροντίδας τοῦ ἔχει πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὰ Τελωνεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ κλειδί τοῦ ἐμπορίου νὰ εὐρεθῇ ἓνας τρόπος καλὸς καὶ εὐκόλος χωρὶς νὰ ζημιώνεται καὶ μὲν μέρος.

Βρε Κύριε διδάσκαλε τοῦ χωρίου... δὲν ἐντρέπεσαι νὰ ὑβρίξῃς μετὰ λόγια ἀνθρώκας τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας σου, καὶ νὰ γίνεσαι σὺ ὁ διδάσκαλος σκάνδαλον εἰς τοὺς χωρικοὺς, νὰ εἰσέρχεται εἰς τοὺς ἐορταστοὺς καὶ νὰ ζητῇ δημοσίᾳ χαλολούμια καὶ κρέατα νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν ὀρεξίν σου καὶ ἀδιάφορον ἂν γίνεσαι κακὸν παράδειγμα ἢ ὄχι; κρῖμα ποῦ σὲ εἶχα καὶ φίλον καὶ νομίζα πῶς κατ' εἶσαι καὶ ὅταν βρεῖς ἐσὺ ἀφαιρέσεις ἀπὸ τὸν χωρικὸν

τὴν ἰδέαν ποῦ ἔχει εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ καὶ τὸν ψυχράνης, τότε μοῦξή κ' εἰς ἐσέ καὶ εἰς τὴν ψευδο-διδασκαλίαν σου· οὐ νὰ μοῦ χαθῇς.

Νὰ κ' ἓνα παράξενον πρᾶγμα! ἐνῷ ἡμεῖς οἱ λαϊκοὶ προσπαθοῦμεν νὰ συνδέσωμεν τὸν λαὸν μὲ ἀγάπην καὶ νὰ τὸν μερώσωμεν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ποῦ φαίνεται σὰν μαλ-λωμένος, ἱερεῖς τινες (κρίμα ποῦ νὰ καὶ ἱερεῖς) ὁλονέν διεγείρουν δι-χονοίας καὶ φέρουν ἄνω κάτω διὰ τοῦ βαρβάρου τρόπου τῶν τὸν λαὸν περιφρονούντες τοὺς μὲν, κολακεύ-οντες τοὺς δὲ, καὶ διαβάλλοντες ἄλ-λους, καὶ τοιουτρόπως προξενούσ-σκάνδαλα μεγάλα.

Ἐκεῖνος ποῦ κατὰλαβεν ἄς προ-σέτῃ ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἴδῃ τὸ ἄνομά-του δημοσιεύμενον, διότι πᾶσα πρᾶ-ξις τοῦ μᾶς εἶνε γνωστὴ. — πᾶ κ' αὐτό.

Ὁ Μάστρε Γιάννης καὶ τὸ
παιδί του.

Μάστρ. Ὡρα καλὴ Γιατρέ.

Γιατρ. Καλῶς τὸν μάστρε Γιάν-νην τὸν ἀκριβοδωρήτον· μᾶς ἔφερες τίποτε ποῦ τὸ χωριόν;

Μάστρ. Ἀ! γιατρέ μου τί νὰ σοῦ φέρω; ξέρω πῶς κάθγεται καὶ σᾶς ἡ καρδιά σας γιὰ τὰ γλυκυστὰ τοῦ χωριοῦ μου, μὰ εἶχα καιρὸν νὰ συλλογισθῶ τέτοια πράγματα;

Γιατρ. Κάτι ἔπαθε εἴγουμερ ὁ μᾶ-στρε-Γιάννης· πέ μου Μαστρογιάν-νη τί πάθος ἔχεις καὶ πρῶτα ὁ Θε-ὸς σοῦ τὸ ξεριζώνω.

Μάστρ. Μακάρι νάτου, γιατρέ μου κανένα δόντι νὰ μου τὸ ξερι-ζώσης! ἀλλὰ εἶνε μεγαλείτερον κα-κὸν ποῦ πάθαμεν· ὁ υἱός μου ὁ Ἀν-τωνῆς ἐππεσε ποῦ τὸν ἄπκαρον κ' ἐτσάκισε τὸ πόδι του. Νῆεν καὶ ἡ ἑσπέρη κ' ἡ σταλαμὴ ποῦ δὲν τοὺς ἔγγλεζους καβαλλάριδες· ὅλα τὰ κοπελλούδια μᾶς ἐλαώθησαν πάνω ἔς τοὺς ἀππάρους· πέ τοὺς καβάλ-λαν κ' ἅγιος ἀθάνατος. Τὸ πῆραν μόδαν νὰ βγαίνουν ἔς τὸν περίκα-τον καβαλλάριδες, νὰ τοὺς θεωρεῖν ἡ κουπελλούδες νὰ νοστιμεύωνται πῶς ἔγειναν ἔγγλεζοι ποῦ τὴν κα-βάλλαν, καὶ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν τούτην χάνουν τὰ πόδια καὶ τὴν κεφαλὴν τοὺς. Νὰ δοῦμεν γιατρέ μου πόσαι θὰ χαθοῦν μ' αὐτὰ ὅλα

καὶ πῶς θὰ περάσῃ ὁ Ἀντωνῆς μου Γιατρ. Μὴν ἔχεις ἐννοίαν· ἀφοῦ εἶνε τὸ πόδι καὶ δὲν εἶνε ἡ κεφαλὴ του.....

Μάστρ. Ἀχ, γιατρέ μου! καὶ τά-χα ἤθελες κατὶ παραπάνω; εὐρόντι-σε νὰ γεράνῃ καὶ διὰ πταράδες μὴ συλλογίζεσαι· ἔχω ἓνα παλῆο-πιθαρόν λάδι πουλῶ το καὶ πληρώ-νω σε. Κῆμε ὅμως νὰ γεράνῃ κομ-μά-τι γρήγορα γιατρέ, διότι μὲ τὸ βαπόρι θὰ τὸν στείλω.....

Γιατρ. Ποῦ; ἔς τὰς Ἀθήνας;

Μάστρ. Ὁχι! γιὰ ἔς τὴν Ἀντού-ραιν, γιὰ ἔς τὸ μερικάνικον τοῦ Βε-ρουτιοῦ νὰ μάθῃ ἐγγλεζικὰ νὰ τὸν βάλωμεν καμῖάν θέσιν νὰ βγάλῃ τὸ φωμί του.

Ὁ Φυσανέμης.

Τούτος ὁ Φυσανέμης ἔχει κ' ἄλ-λα νὰ μᾶς πῇ, ἀλλὰ ποῦ τὰ χωρεῖ γυρὲ μου τὸ φύλλον μᾶς!!!

Κύριε Συντάκτα.

Δὲν μ' πηρεῖς νὰ φαντασθῇς πό-σῃν εὐχαρίστησιν ἔλαβα ὅταν ἤκου-σα πῶς ἤρχισες σὺ ποῦ εἶσαι τόσον φίλος μου νὰ ἐκδίδῃς σατυρικὴν ἐ-φημερίδα ποῦ τὴν χαράν μου ἡτοῦννᾶ..

(Σ. Σ. τί ἀράγε ἤθελε νὰ κάμῃ; νὰ ξεφαντώσῃ ἐδῶ ἐννοεῖ;) τέλος πάν-των σήμερον ποῦ χρόνισε καὶ δὲν μπόρησα νὰ πάγω ἔς τὸ ζευγάρι, ἔκαμα καὶ σοῦ στέλλω κατὶ γιὰ τοὺς βουλευτάδες μᾶς· τὰ βάλλεις εἰς τὴν ἐφημερίδα σου ἢ ὄχι; (Ἀπάντ. Σ. βουρῶντα.)

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Ἑλληνας
βουλευτάδες τοῦ φτωχοῦ
νησιοῦ μᾶς.

«Προσέξατε, προσέξατε Ἑλλη-
νες Βουλευτάδες
Καὶ οἱ Ἑγγλέζοι! πᾶνουν σας ὅστε-
ρα γιὰ φωμάδες.

Κόνησαν τὰ ξουράφια τῆς διὰ νὰ
σᾶς ξουρίζουν
ψήνουν σας ὅλα τὰ φαγὰ καὶ
φατ' ἂν σᾶς ἀφήσουν.

Εὐαρεστοῦνται νὰ-νὰ-νὰ- τί τοῦτο
ἀρά γε θὰ πῇ;

τὸ καταλάβετε καὶ Σεῖς, πῶς
πᾶν οἱ κόποι σας τταπῇ;

Ὅ,τι θέλουσι θὰ κάμουν ἐβαλαν
τούτο τὸ πείσμα

καὶ ἂν δὲν ἀντισταθῇτε ἐννὰ μᾶς
γυριστ' πρίσμα.

Δόστε τοὺς νὰ καταλάβουν τοὺς
καλοὺς μᾶς ἀφεντάδες
ὅτι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν μὲ ἴν-

δοὺς ἢ μὲ ἀγάδες·

Καρτεροψυχοὶ φανῆτε λεοντόκαρδοι
δειχθῆτε

καὶ ἂν δὲν εἰσακουσθῆτε, τότε
ναί, παραιτηθῆτε.

Καὶ σᾶς στέλλομεν στὴν Λόνδραν
κατ' εὐθείαν καὶ νὰ πᾶτε
γιὰ νὰ πῆτε τὰ δεινὰ μᾶς κ' ἵ-
ἀπ' ἐκεῖ πάλιν ἔλατε
νὰ μᾶς φέρετε χαπάγκα
ἐφκερὰ γεμάτ' ἀμπάρκα.

Τούτα ὅλα ποῦ σᾶς εἶπα μελετᾶ-
τε καλᾶ

γιατὶ ἐπειτα θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τό-
πον συμφορά.

Καὶ καλὰ συλλογισθῆτε
πῶς καὶ σεῖς ἐννὰ χαθῆτε
Ἐμποροὶ πραγματευτάδες
καὶ ἰσνασκη καὶ παπάδες.
Ὁ Καβκαούης τοῦ Καλαίου.

Μία συμβουλή.

Αἱ παλαιαὶ κηλίδες τοῦ κρασιοῦ ἀπὸ
τὰ ἄσπρα ρυῖχα ἐβγαίνουν εὐκόλῃ ὅταν
τὰ βουτήσωμεν μέσα εἰς γάλα τὰ ὑποῖον
νὰ βράζῃ πάνω εἰς φωτιά.

—ο—

Λύσις τοῦ γ'. αἰνίγματος.

δουλὸς αὐλός.

Αὐτῆρες. οἱ κκ. Χρ. Σώζοντας, Σ. Κων-
σταντῖνου, Σ. Μανώδου, Α. Ευθυβούλου,
Β. Σκυριαδῆς.

Ἐκ Λάρνακος. οἱ κκ. Δ. Σ. Ζιμπο-
λάκης, Κ. Τ. Καρακαστιάνης, Α. Ι. Ἀν-
τωνιάδης. Ἐκ Λευκωσίας ὁ κ. Σωτ. Ἀ-
ναστασιάδης.

Λύσις τοῦ α'. προβλήματος.

Τὰ αὐγὰ ἦσαν 105.

Αὐτῆρες. οἱ κκ. Κ. Λαζαρίδης, Α. Πορ-
φυρόπουλος, Χρ. Σώζοντας, Σ. καὶ Α.
Κωνσταντῖνου. Ἐκ Λάρνακος οἱ κκ. Δ. Σ. Ζιμ-
πουλάκης, Κ. Σ. Κκρακα-σιάνης, Α. Ι.
Ἀντωνιάδης, Α. Β. Κυπιάδης. Ἐκ Λευκω-
σίας ὁ κ. Σ. Ἀναστασιάδης, Ἐκ Βατιλῆς ὁ
κ. Χ. Ζαχαριάδης. Ἐκ Γερμασιόγας ὁ κ.
Ε. Χ. πιπᾶ.

ΛΙΝΙΓΜΑ δ'.

Πεντασύλλαβος πρόκειμαι λέξις
εἶναι δὲ τῶν λογίων ἐστὶ
ἂν τὰς πρώτας μου τρεῖς ἀφαιρέσῃς
θὰ ἴδῃς ὅτι μ' ἔμεινε, μία.

Τηλέγραφος "Σάλπιγγος."

Τῷ κ. Κ. Γ. Λευκωσίαν· κωφεύεις εἰς
τὰς ἀποιτήσεις μου. Τῷ κ. Κ. Π. Ζ.
αὐτόθι· ἀποτέλεσμα ἔρευνῶν ἔλαβον.
Τῷ κ. Γ. Π. Βαρύσια· ἡ σιωπὴ σου εἶ-
ναι περίεργος. Τῷ κ. Γ. Μ. Κυθρῖαν·
εἰς τὸ προσεχές. Ν. Παπαδόπ. Ἀργά-
κι· ἐμήνυσα καὶ περιμένω τὸν φίλον σου.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας".